

anset det for rettest at indsætte Bemyndigelsen paa nærværende Ændringsforslag.

Endelig bestemmer § 4, at denne Lov skal træde i Kraft den 1. Januar 1911. Ejendomsskylden forfalder jo den 1. April eller 1. Oktober. For at dette Lovforslag kan finde Anvendelse, maa der nogle Vurderinger og Omberegninger til. Disse, har man ment, kunde foretages i det Kvartal, som ligger forud for Ejendomsskyldens Forfald.

Men jeg ser, at der paa et Underændringsforslag er foreslaaet en anden Affattelse af Paragraffen, saalydende: „De i denne Lov fastsatte Bestemmelser bringes i Anvendelse fra 1. April 1911 at regne“. Jeg maa forstaa dette paa den Maade, at Loven skal træde i Kraft straks, men at dens Bestemmelser først skulle komme til at gælde den 1. April 1911. Hvis denne Opfattelse er rigtig, er der nogen Anomali i Forslaget: man lader en Lov træde i Kraft straks, men fastsætter, at dens Bestemmelser først skulle gælde om et Aar. I alt Fald kan jeg ikke opfatte dette Ændringsforslag anderledes, end at dette, hvis det vedtages, vil blive Tilfældet. Men jeg skal i øvrigt afholde mig fra andre Betragtninger over Forslaget, indtil jeg har hørt de ærede Forslagsstillere.

Berntsen: I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved denne Sags første Behandling have de Ændringer, der her ere stillede af den højtærede Finansminister, været behandlede i det Udvalg, hvorfra Forslaget oprindeligt er udgaaet, og Udvalget har konfereret med Ministeren om Indholdet af de stillede Ændringer og er enig med Finansministeren. Ligeledes kan jeg erklære mig fuldstændig enig med Finansministeren i den Motivering, han har givet af disse Ændringsforslag. En Del af Ændringsforslagene er kun rent redaktionelle Ændringer. I Stedet for at stille Forslag til den nugældende Lovs enkelte Paragraffer og opføre dem som Ændringsforslag til de nævnte Paragraffer, nemlig §§ 1 og 7, har Finansministeren ment, at det var praktisk at omskrive disse to Paragraffer, at beholde de Bestemmelser i den nugældende Lov, som man mener bør beholdes, og saa indredigere de Ændringer, her ere stillede, og jeg er enig med Finansministeren i, at det er praktisk for Kommunalbestyrelserne og de Administrationsgrene, der overhovedet skulle befatte sig med denne Sag.

Med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal

om Ejendomme, der ere forsynede med Drifts- eller Beboelsesbygninger, er jeg klar over, at det er et Udtryk, der kan misforstaaes, og jeg skulde kende Verden slet, dersom jeg ikke skulde forudsætte, at der vil blive gjort Forsøg paa at omgaa disse Bestemmelser. Man kunde tænke sig, at man blot opførte f. Eks. et lille Havehus paa et Stykke Jord, hvori man gemte sine Apparater, Spade, Rive, Skovl o. s. v., og saa sagde: det er en Driftsbygning. Men jeg forstod Finansministeren saaledes, at han ikke vilde forstaa det derhen, men drage Omsorg for, at de Instrukser, der blive udfærdigede fra Ministeriet, komme til at lyde paa, at det virkelig skal være Bygninger, der kunne kaldes Drifts- eller Beboelsesbygninger, for at man kan tage Hensyn dertil, og naar man er enig om, hvorledes Administrationen vil fortolke og udføre denne Lovbestemmelse, skal jeg ikke have noget imod at tage den Affattelse, der her er given.

Hvad angaar Lovforslagets andre Bestemmelser, finder jeg det unødvendigt at gentage de Udtalelser, der ere fremsatte af den højtærede Finansminister, da jeg, som sagt, i et og alt kan tiltræde Finansministerens Motivering af Ændringsforslagene. Jeg skal kun erklære, at der mellem Ministeren og Udvalget hersker fuldstændig Enighed om Fortolkningen og Forstaaelsen og Betydningen af disse Ændringer. Jeg tror, at det er en heldig Foranstaltning, der her er truffen, jeg tror, at den er retfærdig og billig overfor en hel Mængde Skatteydere, og jeg er overbevist om, at dette Lovforslags Vedtagelse i mange Maader vil lette Administrationen, idet den vil slippe for mange besværlige Forklaringer og Skrivelser og Stridigheder om, hvorledes den nugældende Lov skal forstaaes. I en Mængde Forhold i den Henseende vil det have sin Betydning, at man har mere simple og jævne Regler, som enhver kan forstaa.

Hvad Lovforslagets § 3 angaar, skal jeg ikke udtale mig imod, at denne Paragraf er knyttet til det foreliggende Ændringsforslag, uagtet jeg maa erkende, at den ikke hører hjemme her, da den vedrører indenrigsministerielle Forhold, den kommunale Beskatning, og jeg vilde have fundet det naturligt, om dette Ændringsforslag havde været knyttet til en anden Lov, som Udvalget befatter sig med, nemlig Lovforslaget om den personlige Kommuneskat; men da det ikke er sikkert, at der opnaaes Enighed mellem Ministeren og Udvalget om denne Lov, og da man ikke